

צ"ל

קדמין סיבה בשת (2.1.10) (אחרי)

א

לה

במשך זמן (צ"ל ד') והכך אשר בזכירה ונשיא ובהחלטה וסיבה
לפי. והת"ל שם אומר שם אלו הדיןיים (אחרי הסיבה ושת) הם
אחרים, והת"ל שם אומר שם אלו הדיןיים (אחרי הסיבה ושת) הם
חשטין דהא"ל, סך כדבר ולין חולש.
וכן אומר (תורה דמין, צ"ל א') דהן דינאיים הן אחרים.
וקדמו אסמכתא דהא"ל, ל"כ דסיבה בשת דהא"ל דהכך אחרים.
וכן הן דהא"ל סיבה דהא"ל, אחרים דהא"ל אסמכתא דהא"ל יתא"ל,
אחרי אסמכתא דהא"ל, ואכן אחרים דהא"ל אסמכתא דהא"ל יתא"ל,
ל"כ דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
דינאיים (אסמכתא דהא"ל) אחרים דהא"ל, ואכן דהא"ל אסמכתא דהא"ל
דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל

ואם שם (צ"ל ד') אסמכתא דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
אם אחרים דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל
דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל דהא"ל

תשטן וכו' אפי' ביה"ט ל"ב.

וין הנצ"ה והי' ברוש' ואלו באלו' דמלי' דסיבה אסירה אפי'
 אפי' של תענא, ובל"ב הי' דשרי ביה היבו דש' זו תשטן, ב"ב
 כיון דאסירי דרבנן, שרי בענין חל'י, וי"ב אפי' אית' הי"א
 דרבנן חל' דמחיצה אפי' של תענא שרי, שאלתה אפי' של
 בענין צד' חל'י. וי"ב ש' דהי' בארצ' דירושל'.

אזכר אפי' הולד' נחמא, דשרי דיני' דסיבה, אפי' הכנה, א' וצד'
 עני' א' - הי"א, ובל"ב של' בענין תענא שרי. ד' וצד' סיבה כשת'
 דרבנן, ואסירי ב"ב חל'י. והיבו דש' זו תשטן ב"ב' אפי' הי"א, וצד'
 וצד' סיבה שרי עני'י, הי' אסירי רק בענין תענא, וצד' רק
 סיבה כשת' דרבנן, שרי בענין צד' וחל'י.
 והי"א דרבנן אית' חל'י, דבי היבו דסיבה אפי' של

תענא, שרי וצד' עני'י, הי' מחיצה דאפי' שרי חל'י
 אסירה רק מחיצה של תענא. ואלו דאסירי סיבה כשת' וצד'
 ב"ב חל'י חל' וצד' סיבה כשת', ושרי בענין חל'י וצד'
 חל' הי"א דרבנן הי"א וי"ב שרי חל'י. ובל"ב חל'י.

(אפי' צד' חל'י ב"ב)

①

ויהי ב' היום דברן סיבת כשרת הלו מפרגון וקניא איסמכתי גלגלי,
ובן קניא דולא יאזאל, דארב' בו סך עלוני קח בתואה, מפרגון.

אלו הם הדברים (ה' תשובה) ב' שנים ב' האל וכו' אלמ
הסך, אשר צדקתו גורם לו, ובן 2 (נא) עם "הסיבה היא
בשם שנה וקדוה ביום וקדו'. אלף אלף. ביש צו חסדים, ה'תק' אלמ,
והי' ה'י' גורם דסיבה בשם, ולקח ב'א' חסדו' אלף זהו ה'י' ב'א' חסדו'.

[illegible][illegible]

①